

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: M. K.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 225 08 Praha 5, Křížova 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2020, o invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2020 č. j. se **zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž rozhodla o námitkách žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 8.

1. 2020 č. j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod tak, že uvedené rozhodnutí ČSSZ z 8. 1. 2020 změnila tak, že výrokem I. žalobci od 19. 7. 2019 přiznala invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši 4 040 Kč měsíčně. Výrokem II. rozhodla, že od lednové splátky důchodu v roce 2020 se invalidní důchod pro invaliditu I. stupně zvyšuje na 4 450 Kč měsíčně. Ve vztahu k výroku II. žalovaná vydala opravné rozhodnutí 27. 10. 2020 č. j. X, jímž nesprávně uvedený stupeň invalidního důchodu v části „I. stupně“ změnila na „II. stupně“. Zřejmou nesprávnost žalovaná opravila postupem podle § 70 správního řádu.
2. Žalobce namítal, že v osobním listě důchodového pojištění nemá započítáno zaměstnání od 15. 9. 1986 do 30. 6. 1987. Tehdy pracoval na pozici ortopedického mechanika na Krajském protetickém oddělení, které spadalo pod KÚNZ Ostrava 3, Syllabova 19. Poznamenal, že potvrzení o tomto zaměstnání doložil OSSZ v Ostravě. Do výše invalidního důchodu, který neodpovídá invaliditě II. stupně, ale I. stupně, nebylo započteno jeho zaměstnání v letech 1986 a 1987. Výpočet invalidního důchodu je nesprávný.
3. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Předně poukázala na to, že provedla opravu napadeného rozhodnutí, které obsahovalo ve výroku II. zřejmou nesprávnost v uvedení stupně invalidity. Co se týče zhodnocení doby od 15. 9. 1986 do 30. 6. 1987, uvedla, že při zhodnocení doby pojištění vycházela mimo jiné z podkladů, které se nacházely v její evidenci a které byly chronologicky zobrazeny na osobním listu důchodového pojištění. O požadavku žalobce na zhodnocení doby pojištění od 15. 9. 1986 do 30. 6. 1987 se poprvé dozvěděla až z jeho podání ze 7. 9. 2020. Žalobce tento požadavek neuplatnil v námitkovém řízení. Co se týká stupně invalidity, vycházela žalovaná z posudku lékaře žalované z 19. 5. 2020, podle něhož byl žalobce shledán od 19. 7. 2019 invalidním pro invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 55 %.
4. V doplňujícím podání doručeném soudu 27. 1. 2021 žalobce uvedl, že pracovníci OSSZ upozornil na to, že v soupisu jeho zaměstnání chybí doba zaměstnání od 15. 9. 1986 do 30. 6. 1987, kdy pracoval na Krajském protetickém oddělení na pozici ortopedického mechanika, kteréžto oddělení spadalo pod Krajský ústav národního zdraví v Ostravě. Na výzvu pracovnice OSSZ v Ostravě příslušné potvrzení o délce zaměstnání doložil.
5. U jednání žalobce setrval na svém stanovisku k věci.
6. Krajský soud na základě řádně a včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava podal dne 2. 7. 2018 žádost o invalidní důchod. V rubrice – Přehled o činnostech a náhradních dobách od ukončení povinné školní docházky až do dne podání žádosti o důchod – je uvedeno, že od 1. 9. 1982 do 6. 6. 1986 žalobce studoval na gymnáziu v Ostravě-Porubě. Od 7. 6. 1986 do 31. 8. 1986 měl prázdniny po ukončení studia na střední škole. Dále následuje údaj od 23. 3. 1992 do 20. 9. 1992, kdy byl v evidenci v Úřadu práce, od 27. 2. 2008 do 9. 5. 2018 pečoval o osobu blízkou, paní K. Ř. Tiskopis obsahuje také poznámku „bude došetřováno“ a údaj o tom, že jiné doby pojištění ani náhradní doby

pojištění žalobce neuvedl. Rozhodnutím žalované ze dne 3. 9. 2018 č. j. X byla žádost žalobce zamítnuta se závěrem, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %. Ze spisu se dále podává, že další žádost o invalidní důchod podal žalobce prostřednictvím OSSZ Ostrava dne 11. 11. 2019. Ani v této žádosti není specifikována sporná doba zaměstnání od 15. 9. 1986 do 30. 6. 1987. Žádost žalobce o invalidní důchod byla rozhodnutím žalované ze dne 8. 1. 2020 č. j. X zamítnuta se závěrem, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 20 %. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, které se vztahovaly toliko k posouzení jeho zdravotního stavu. O těchto námitkách žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku lékaře LPS ČSSZ Ostrava ze dne 19. 5. 2020, podle něhož je žalobce od 19. 7. 2019 invalidní pro invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 55 %. Součástí spisové dokumentace je rovněž osobní list důchodového pojištění obsahující údaje o tom, že od 24. 7. 1986 do 31. 8. 1986 žalovaná eviduje náhradní dobu pojištění žalobce, který po tu dobu studoval, totéž i ve vztahu k období od 22. 9. 1987 do 31. 12. 1987. Spisová dokumentace neobsahuje žádné podklady o době zaměstnání žalobce ve sporném období od 15. 9. 1986 do 30. 6. 1987.

8. Na návrh žalobce soud provedl důkaz listinou vydanou Krajským ústavem národního zdraví v Ostravě dne 22. 9. 1986, z níž bylo zjištěno, že v souladu s pracovní smlouvou ze dne 12. 9. 1986 byl žalobce zařazen s účinností od 15. 9. 1986 do 30. 6. 1987 do kvalifikačního stupně III. – ortopedický mechanik a ve smyslu v listině citovaného výnosu a s přihlédnutím k vykonávané práci a dosažené kvalifikaci mu byl určen základní plat v měsíční částce 1 600 Kč.
9. Na návrh žalobce soud dále provedl důkaz potvrzením Fakultní nemocnice Ostrava ze dne 29. 10. 2018 o tom, že žalobce pracoval ve Fakultní nemocnici Ostrava (pozn. soudu – jedná se o právního nástupce Krajského ústavu Národního zdraví, jak plyne z veřejně dostupných zdrojů), a to v době od 15. 9. 1986 do 30. 6. 1987, jako ortopedický mechanik na protetickém oddělení.
10. Podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř., byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
11. Podle ust. § 40 odst. 1 téhož zákona, potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků.
12. Podle § 40 odst. 2 téhož zákona, potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních dvacet let před vznikem invalidity. Potřebná doba pojištění činí přitom deset roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti

roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

13. Žalovaná správně vycházela z toho, že invalidita žalobce vznikla dne 19. 7. 2019, tedy ve věku 50 let žalobce. Z ust. § 41 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění dále plyne, že výše procentní výměry invalidního důchodu činí za každý celý rok doby pojištění 0,75 % výpočtového základu měsíčně, jedná-li se o invalidní důchod pro invaliditu II. stupně; § 33 odst. 2 věty druhé a třetí a § 34 odst. 1 věty druhé platí zde obdobně. Z napadeného rozhodnutí se podává, že při výpočtu výpočtového základu vycházela žalovaná z osobního vyměřovacího základu, který určila podle § 16 zákona č. 155/1995 Sb., jako měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů za rozhodné období, kterým v případě žalobce je období let 1986 až 2018. Rozhodným obdobím pro stanovení osobního vyměřovacího základu je období, které začíná kalendářním rokem bezprostředně následujícím po roce, v němž pojištěnec dosáhl 18 let věku a končí kalendářním rokem, který bezprostředně předchází roku přiznání důchodu, pokud se dále nestanoví jinak, jak plyne z § 18 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. V daném případě žalovaná do doby pojištění pro účely stanovení výše procentní výměry invalidního důchodu nezahrnula zhodnocení doby zaměstnání žalobce od 15. 9. 1986 do 30. 6. 1987, kdy žalobce pracoval u bývalého Krajského ústavu národního zdraví jako ortopedický mechanik na protetickém oddělení, což žalobce prokázal potvrzením Fakultní nemocnice Ostrava a listinou vydanou Krajským ústavem národního zdraví dne 22. 9. 1986, která koresponduje s potvrzením Fakultní nemocnice Ostrava. Za tohoto stavu soud dospěl k závěru, že skutkový stav, z něhož žalovaná vycházela, nebyl zjištěn správně, co se týká doby pojištění žalobce a následného výpočtu výměry invalidního důchodu, a krajský soud proto napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 78 odst. 1 s. ř. s., zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění, zrušil pro vadu řízení, kterou spatřuje v nesprávně zjištěném skutkovém stavu a věc vrací správnímu orgánu k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s.
14. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšný žalobce se náhrady nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 20. 4. 2021

Mgr. Jarmila Úředníčková

[Zadejte text.]

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje